

Съвременнитѣ хора трѣбва да изучаватъ проявитѣ на съзнанието си, да видятъ, че то е проникнато отъ безброй странични образи. Запримѣрь, въ съзнанието на съвременния човѣкъ седи идеята за първенство. Той иска да свърши университетъ, да стане министъръ, да издава заповѣди, да стане виденъ човѣкъ, да се разхожда изъ града съ автомобилъ. — Добри сж тия нѣща, но какво могатъ да допринесатъ тѣ на човѣка? То е все едно да посадите едно семе да израсне, да цѣвне, но да не даде никакъвъ плодъ. Човѣшкиятъ животъ има смисълъ само тогава, когато дава плодъ. — Кой е първиятъ плодъ на човѣшкия животъ? Нѣкой ще каже, че първиятъ плодъ на човѣшкия животъ се заключава въ придобиване на нѣкаква добродетель. Другъ пъкъ ще каже, че понеже не е придобилъ нѣкаква добродетель, счита се за неспособенъ човѣкъ. Питамъ: Можете ли да кажете, че вълкътъ е способенъ, само заради това, че всѣки день може да придобие по една овца? — Не, душенето на овце не е никаква способностъ. Въ това отношение вълкътъ е крадецъ и разбойникъ. Ще кажете, че овцата е кротка и може да се жертвува. — Доколко овцата се жертвува доброволно, това е въпросъ. Тя не дава доброволно нито вълната, нито млѣкото си, а още по-малко кожата си. Хората взиматъ всичко отъ овцата насила. Онова, за което човѣкъ използва овцата, не е ни-